

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Asan/1/2018
Identifikačné číslo spisu: 5017200163
Dátum vydania rozhodnutia: 28.11.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Katarína Benczová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:5017200163.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd kasačný, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Benczovej a členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Marty Molnárovej, v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): Z. O., nar. XX. W. XXXX, bytom L. XXXX/X, L., právne zastúpeného JUDr. Ferdinandom Klinovským, advokátom, so sídlom Hviezdoslavovo námestie 1660, Dolný Kubín, proti žalovanému: Krajský dopravný inšpektorát Krajského riaditeľstva policajného zboru v Žiline, so sídlom Kuzmányho 26, Žilina, o preskúmane zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-ZA-KDI-SK-11/2017 zo dňa 15. marca 2017, v konaní o kasačnej sťažnosti proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 25Sa/21/2017-40 zo dňa 28. septembra 2017, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a.
- II. Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

1. Kasačnou sťažnosťou napadnutým rozsudkom Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“) podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-ZA-KDI-SK-11/2017 zo dňa 15. marca 2017, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a potvrdené rozhodnutie o priestupku Okresného dopravného inšpektorátu v Dolnom Kubíne, Okresného riaditeľstva policajného zboru v Dolnom Kubíne č. ORPZ-DK-ODI2-P-123/2016 zo dňa 29. decembra 2016, ktorým bol žalobca uznaný za vinného zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. e/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch (ďalej aj ako „zákon o priestupkoch“ alebo „zákon č. 372/1990 Zb.“) a podľa § 22 ods. 2 písm. c/ zákona o priestupkoch mu bola uložená sankcia - pokuta vo výške 500 Eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 30 mesiacov.

2. Skutkovým základom rozhodnutia o priestupku bolo zistenie, že žalobca dňa 25. júla 2016 v čase pred 04:27 hod. viedol motorové vozidlo továrenskej značky L. W., EČV: I po štátnej ceste I. triedy č. 59 v úseku od obce Oravský Podzámok smerom na Dolný Kubín, pričom v blízkosti križovatky s

rýchlostnou komunikáciou R3 (Široká) v okrese Dolný Kubín bol predpísaným spôsobom zastavený a následne kontrolovaný hliadkou Policajného zboru SR. Počas kontroly bol vyzvaný, aby sa podrobil dychovej skúške do elektrického prístroja značky AlcoQuant 6020 plus, výrobného čísla: A409024, s pozitívnym výsledkom, pričom prístroj v čase o 04.27 hod. nameral hodnotu 0,17 mg/l alkoholu vo vydychovanom vzduchu, čo je v prepočte 0,35 promile. Týmto konaním mal žalobca porušiť § 4 ods. 2 písm. d/ v spojení s § 137 ods. 2 písm. a/ zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke (ďalej aj ako „zákon o cestnej premávke" alebo „zákon č. 8/2009 Z.z.").

II.

3. V odôvodnení napadnutého rozsudku krajský súd poukázal na správu o výsledku objasňovania priestupku na úseku cestnej dopravy č. ORPZ-DK-ODI1-P-225/2016 zo dňa 25. júla 2016, z ktorej vyplýva skutkový stav opísaný v predchádzajúcom bode. Uviedol, že žalobca odber krvi ani iného biologického materiálu nežiadal, na mieste mu bol zadržaný vodičský preukaz a ďalšia jazda mu bola zakázaná. Túto správu žalobca vlastnoručne podpísal, pričom na zadnej strane sa po poučení vyjadril: „Včera bola oslava, večer som vypil pivo a náhle som šiel na jazdu súrnu. Skutok ľutujem. V budúcnosti sa to nebude opakovať." Poukázal tiež na certifikát o overení analyzátora dychu, ktorý sa nachádza v administratívnom spise a z ktorého vyplýva, že merač uvedenej značky a typu (AlcoQuant 6020 plus, výrobného čísla: A409024) bol spôsobilý vykonávať meranie alkoholu dychu do 13. októbra 2016. Z uvedenej správy o výsledku objasňovania priestupku ďalej vyplýva, že žalobca bol poučený o spôsobe vykonania dychovej skúšky prístrojom, ktorým sa určí objemovo percento alkoholu v krvi a o možnosti vykonania lekárskeho vyšetrenia odberom a vyšetrením krvi alebo iného biologického materiálu. Žalobca lekárske vyšetrenie nežiadal.

4. Ďalej krajský súd poukázal na to, že Okresný dopravný inšpektorát Okresného riaditeľstva PZ v Dolnom Kubíne vydal dňa 03. augusta 2016 rozhodnutie o zadržaní vodičského preukazu č. T. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, v ktorom uviedol, že dňa 25. júla 2016 riadil motorové vozidlo L. W. I., pričom bol v Širokej zastavený hliadkou polície. Na vyzvanie sa dobrovoľne podrobil dychovej skúške. Bol si vedomý, že nie je ovplyvnený návykovou látkou ani alkoholom. Vo vyjadrení uviedol, že bol večer na oslave a vypil pivo, v čase o 18.00 hod., a to jedno 10 stupňové. Viac nepil a ani predtým celý deň nepožíval iné alkoholické nápoje. Pri dychovej skúške si vôbec neuvedomil, že počas jazdy užil lieky od bolesti hrdla, a to Pleumolysin, cca nejakých 13-15 kvapiek. Ďalej uviedol, že nebol poučený, že sa môže podrobiť opakovanej dychovej skúške. Žalobca mal za to, že keby sa podrobil opakovanej dychovej skúške cca po 10 minútach, určite by bola nulová.

5. Krajský súd uviedol, že z písomnej informácie pre používateľa lieku Pleumolysin - perorálne roztokové kvapky, v časti vedenie vozidiel a obsluha strojov, vyplýva, že Pleumolysin nemá žiadny alebo má zanedbateľný vplyv na schopnosť viesť vozidlá a obsluhovať stroje. Pleumolysin obsahuje etanol. Tento liek obsahuje malé množstvo etanolu (alkohol), menej ako 100 mg/dávka.

6. Vo vzťahu k námietke žalobcu o neumožnení vykonať opakovanú dychovú skúšku krajský súd mal za to, že v danom prípade nebol porušený zákon a ani usmernenie prezídia Policajného zboru (ďalej aj ako „PZ") zo dňa 24. augusta 2011, resp. nariadenie prezídia PZ č. 80/2014. Dôvodil, že opakovaná dychová skúška má byť vykonaná len v tom prípade, ak prvá dychová skúška na alkohol bola pozitívna, ale vodič popiera požitie alkoholických nápojov s tvrdením, že pred vykonaním dychovej skúšky na zistenie alkoholu požil liekové prípravky alebo potraviny, ktoré ovplyvnili výsledok dychovej skúšky na alkohol. Zdôraznil, že takéto tvrdenie žalobcu však zo správneho spisu nevyplýva. Samotný žalobca pri ústnom pojednávaní o priestupku uviedol, že večer pred priestupkom vypil jedno pivo o 18.00 hod. Skutočnosť, že žalobca užil kvapky proti kašľu, prvýkrát vyplýva zo zápisnice z ústneho pojednávania zo dňa 29. decembra 2016, z ktorej okrem iného vyplýva, že žalobca fúkal dvakrát. Z tejto zápisnice rovnako vyplýva, že policajt sa ho pýtal, či chce ísť na odber krvi. Žalobca mu povedal, že nie, že to nemá význam, keď nafúkal. Správny orgán preto podľa krajského súdu nepochybil, keď neprišiel k odberu krvi, ktorý nakoniec žalobca ani nežiadal. Pri ústnom pojednávaní priestupku dňa 29. decembra 2016 bola prítomná aj právna zástupkyňa žalobcu Mgr. Eva Tabačáková.

7. Krajský súd zastával názor, že žalobné námietky, ktoré sa v podstate zhodovali s námietkami vznesenými v správnom konaní, neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia. Žalovaný sa nimi dôsledne zaoberal a svoje stanovisko k nim vyčerpávajúcim spôsobom uviedol vo svojom rozhodnutí. S jeho záverom v ich posúdení sa krajský súd stotožnil, pretože podľa jeho názoru bolo možné k nemu dospieť vyhodnotením obsahu správy o objasňovaní priestupku zo dňa 25. júla 2016, certifikátu o overení analyzátoru dychu č. 0385/321.08/16 platného do 13. októbra 2016 a zápisnice z ústneho pojednávania zo dňa 29. decembra 2016, ktoré si správny orgán zabezpečil pre účely objasnenia skutkového stavu.

8. Poukázal na to, že samotný žalobca do správy o objasňovaní priestupku uviedol, že večer pred priestupkom bola oslava a on vypil pivo. Žiadna zmienka o jeho vyjadrení, že užil liek obsahujúci etanol v správe nie je, prvýkrát kvapky od bolesti hrdla (Pleumolysin) žalobca spomenul až na ústnom prejednaní priestupku, preto sa táto námietka žalobcu krajskému súdu zdala byť účelová. Ani námietka žalobcu, že nebol vyzvaný na odber krvi podľa názoru krajského súdu neobstojí, pretože nie je povinnosťou policajta vyzývať kontrolovaného vodiča, aby sa tejto skúške podrobil, naopak je právom vodiča vyžiadať si (pri pozitívnej dychovej skúške na alkohol) odber krvi a o tomto práve bol žalobca riadne poučený, a to priamo v správe o objasňovaní priestupku, čo vyplýva zo skutočnosti, že žalobca sa sám vlastnoručne podpísal pod poučenie a vyhlásenie, že odber krvi nežiada.

9. Ako neopodstatnené krajský súd posúdil aj tvrdenie žalobcu, že dychovou skúškou mu bola nameraná koncentrácia alkoholu v dychu len 0,17 mg/l, čo je podľa neho skoro na hranici prípustnosti. V tejto súvislosti krajský súd poukázal na to, že všeobecne tolerovaná hranica koncentrácie etanolu je 0,14 mg/l (0,30 promile), kým u žalobcu nameraná hodnota 0,17 mg/l (0,35 promile) aj túto hranicu tolerancie nepochybne prekračovala. Z vykonaného dokazovania bol podľa krajského súdu spoľahlivo zistený skutočný stav vecí, a to, že v dychu žalobcu bola meraním zistená koncentrácia alkoholu 0,17 mg/l, čím bola prekročená aj tolerovaná horná hranica 0,14 mg/l.

10. Krajský súd konštatoval, že správny orgán dostatočne odôvodnil aj výšku uložených sankcií. Uložená sankcia (pokuta vo výške 500 Eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 30 mesiacov) zodpovedá podľa názoru krajského súdu rozsahu zavinenia, bola uložená v zákonom rozmedzí, je primeraná, pričom správny orgán zohľadnil aj to, že primárnou príčinou dopravných nehôd a ich následkov je práve alkohol a je adekvátna zavineniu, pričom bude mať dostatočne výchovný vplyv na to, aby sa v budúcnosti v cestnej premávke žalobca správal disciplinovane. Výška uložených sankcií je vecou voľnej úvahy správneho orgánu a táto nevybočila z medzí a hľadísk stanovených zákonom, je v súlade s pravidlami logického uvažovania a predpoklady takéhoto úsudku boli zistené riadnym procesným postupom. Rozpor s obsahom spisov alebo so zásadami logického myslenia krajský súd nezistil, preto nemohol správny orgán vytknúť uloženie konkrétnej sankcie.

11. O náhrade trov konania rozhodol krajský súd podľa § 167 ods. 1 SSP a contrario tak, že účastníkom náhradu trov konania nepriznal. Žalobca nemal v konaní úspech, a preto mu právo na náhradu trov konania nevzniklo. Rovnako náhradu trov nepriznal krajský súd ani žalovanému, pretože neboli splnené podmienky stanovené v § 168 SSP.

III.

12. Žalobca podal riadne a včas proti rozhodnutiu krajského súdu kasačnú sťažnosť, ktorou sa domáhal zmeny rozhodnutia krajského súdu tak, že najvyšší súd zruší rozhodnutie žalovaného č. KRPZ-ZA-KDI-SK-11/2017 zo dňa 15. marca 2017 a vec mu vráti na ďalšie konanie.

13. Mal za to, že rozhodnutie krajského súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia a nedostatočného vysporiadania sa s právnou argumentáciou žalobcu. Nestotožňoval sa s odôvodnením napadnutého rozsudku krajského súdu. Zdôraznil, že tak správny orgán, ako aj krajský súd, sa nijakým spôsobom nezaoberali žalobcom uvádzanými skutočnosťami, a teda, že namerané množstvo alkoholu v dychu žalobcu nemuselo odzrkadľovať skutočnú hodnotu alkoholu v jeho tele. Opätovne poukázal na certifikát o overení analyzátoru dychu, ktorý stanovuje možnú neistotu merania, ako aj na možnú

prípustnú odchýlku merania, ktorá je stanovená v návode na použitie ku každému analyzátoru dychu. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku podľa žalobcu nevyplýva, ako sa krajský súd s ním uvedenými námietkami vysporiadal. Krajský súd len odkázal na skutočnosť, že v dychu žalobcu bola meraním zistená koncentrácia alkoholu 0,17 mg/l, čím bola prekročená aj tolerovaná hranica 0,14 mg/l. Žalobca zastával názor, že krajský súd nijakým spôsobom nezdôvodnil, či odpočítaním prípustnej odchýlky merania bola alebo nebola naplnená skutková podstata priestupku, a to aj napriek tomu, že žalobca nepopieral analyzátorom dychu ukazovanú nameranú hodnotu 0,17 mg/l.

14. Nestotožňoval sa tiež s odôvodnením napadnutého rozsudku v časti sankcie uloženej správnym orgánom. Domnieval sa, že správny orgán použil na odôvodnenie rozhodnutia v tejto časti len odkazy na ustanovenia právnych predpisov, pričom bližšie neuviedol, v čom vidí primeranosť uloženej sankcie. To isté konštatoval aj krajský súd. Žalobca mal za to, že sankcia má byť dostatočne, jasne a zrozumiteľným spôsobom odôvodnená tak, aby bola zrejماً najmä jej primeranosť vo vzťahu k spáchanému priestupku. Vzhľadom na množstvo nameraného alkoholu v dychu žalobcu považoval uloženú sankciu za neprimeranú. Rovnako záver krajského súdu o jej primeranosti považoval za nesprávny a neodôvodnený.

IV.

15. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti žalobcu súhlasil s napadnutým rozsudkom Krajského súdu v Žiline a s vysloveným právnym záverom sa stotožňoval.

V.

16. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný podľa § 21 písm. a/ SSP v spojení s § 438 ods. 2 SSP, po tom, čo zistil, že kasačná sťažnosť bola podaná riadne a včas (§ 443 SSP a § 444 SSP), oprávnenou osobou na podanie kasačnej sťažnosti (§ 442 SSP), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 SSP), kasačná sťažnosť má predpísané náležitosti (§ 445 ods. 1 SSP a § 57 SSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie z dôvodov a v rozsahu uvedenom v podanej kasačnej sťažnosti podľa § 440 SSP, § 441 SSP a § 453 SSP a postupom podľa § 455 SSP bez nariadenia pojednávania dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobcu nie je dôvodná.

17. Predmetom konania pred kasačným súdom je rozhodnutie o podanej kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku krajského súdu, ktorým krajský súd zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti v úvode tohto rozsudku opísaných rozhodnutí správnych orgánov vo veci priestupku na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky.

18. Podľa § 4 ods. 2 písm. d/ zákona o cestnej premávke (v znení účinnom v čase spáchania skutku) vodič nesmie viesť vozidlo v takom čase po požití alkoholu alebo inej návykovej látky, keď sa alkohol alebo iná návyková látka ešte môžu nachádzať v jeho organizme.

19. Podľa § 137 ods. 2 písm. a/ zákona o cestnej premávke (v znení účinnom v čase spáchania skutku) porušením pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom je jazda pod vplyvom alkoholu alebo inej návykovej látky.

20. Podľa § 2 ods. 1 zákona o priestupkoch (v znení účinnom v čase spáchania skutku) priestupkom je zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo v inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihnutelný podľa osobitných právnych predpisov, alebo o trestný čin.

21. Podľa § 11 ods. 1 zákona o priestupkoch (v znení účinnom v čase spáchania skutku) za priestupok možno uložiť tieto sankcie:

- a/ pokarhanie,
- b/ pokutu,
- c/ zákaz činnosti,
- d/ prepadnutie vecí.

22. Podľa § 11 ods. 2 zákona o priestupkoch (v znení účinnom v čase spáchania skutku) sankciu možno uložiť samostatne alebo s inou sankciou; pokarhanie nemožno uložiť spolu s pokutou.

23. Podľa § 12 ods. 1 zákona o priestupkoch (v znení účinnom v čase spáchania skutku) pri určení druhu sankcie a jej výmery sa prihliadne na závažnosť priestupku, najmä na spôsob jeho spáchania a na jeho následky, na okolnosti, za ktorých bol spáchaný, na mieru zavinenia, na pohnútky a na osobu páchatel'a, ako aj na to, či a akým spôsobom bol za ten istý skutok postihnutý v kárnom alebo disciplinárnom konaní.

24. Podľa § 22 ods. 1 písm. e/ zákona o priestupkoch (v znení účinnom v čase spáchania skutku) priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto ako vodič počas vedenia vozidla použije alkohol alebo vedie vozidlo v takom čase po jeho požití, keď sa na základe vykonaného vyšetrenia podľa osobitného predpisu alkohol ešte nachádza v jeho organizme.

25. Podľa § 22 ods. 2 písm. c/ zákona o priestupkoch (v znení účinnom v čase spáchania skutku) za priestupok podľa odseku 1 písm. e/, g/ a i/ možno uložiť pokutu od 150 Eur do 800 Eur a zákaz činnosti do troch rokov.

26. Podľa § 46 Správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

27. Podľa § 47 ods. 3 Správneho poriadku v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

VI.

28. Kasačný súd po preskúmaní napadnutého rozsudku krajského súdu v intenciách podanej kasačnej sťažnosti a v nadväznosti na neho aj rozhodnutia žalovaného ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že správne orgány oboch stupňov si pre svoje rozhodnutie vo veci zadovážili dostatok skutkových podkladov, na základe ktorých náležite zistili skutkový stav a výkladom relevantných zákonných ustanovení dospeli k správne právnemu záveru, že konaním žalobcu, tak ako je konkretizované v napadnutom rozhodnutí, sa žalobca dopustil priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky v zmysle § 22 ods. 1 písm. e/ zákona o priestupkoch.

29. Námietky žalobcu uvedené v kasačnej sťažnosti proti rozsudku krajského, ktoré sa v zásade zhodovali s námietkami vznesenými v správnom konaní ako aj v žalobe, podľa názoru kasačného súdu nespochybnili vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu. Námietkami žalobcu sa žalovaný a krajský súd dôsledne zaoberali a svoje závery k nim vyčerpávajúcym spôsobom uviedli vo svojich rozhodnutiach. Krajský súd sa so záverom žalovaného stotožnil dôvodne, pretože aj podľa názoru kasačného súdu bolo možné k nemu dospieť vyhodnotením obsahu správy o objasňovaní priestupku zo dňa 25. júla 2016, certifikátu o overení analyzátoru dychu AlcoQuant 6020 plus (platného do 13. októbra 2016) a zápisnice z ústneho pojednávania zo dňa 29. decembra 2016, ktoré boli správnym orgánom zabezpečené pre účely čo najúplnejšieho zistenia skutkového stavu.

30. Žalobca v kasačnej sťažnosti nenamietal a nepopieral skutkový stav zistený správnymi orgánmi a zaznamenaný v správe o výsledku objasňovania priestupku zo dňa 25. júla 2016. Z tejto správy okrem iného vyplýva, že toho istého dňa bol žalobca počas vedenia motorového vozidla značky L. W., EČV: I zastavený a následne kontrolovaný hliadkou PZ Slovenskej republiky. Počas kontroly sa podrobil dychovej skúške do elektrického prístroja značky AlcoQuant 6020 plus s pozitívnym výsledkom nameranej hodnoty 0,17 mg/l alkoholu vo vydychovanom vzduchu, čo je v prepočte 0,35 promile. Žalobca bol počas kontroly poučený o práve požiadať o vykonanie lekárskeho vyšetrenia odberom krvi alebo iného biologického materiálu. O lekárske vyšetrenie nepožiadal. Do správy o výsledku

objasňovania priestupku sa vyjadril, že večer pred jazdou vypil na oslave pivo, skutok oľutoval a poukázal na to, že v budúcnosti sa to opakovať nebude.

31. Námietku žalobcu ohľadom možnej odchýlky merania dychovej skúšky kasačný súd nepovažuje za dôvodnú. Už žalovaný v napadnutom rozhodnutí správne poukázal na čl. 22 ods. 3 Nariadenia prezídia PZ o vykonávaní dohľadu nad bezpečnosťou a plynulosťou cestnej premávky, konaní o dopravných nehodách a dopravno-inžinierskej činnosti č. 80/2014, z ktorého vyplýva, že vyšetrenie na zistenie alkoholu je pozitívne, ak nemarená hodnota je 0,15 a viac miligramu etanolu na liter vydychnutého vzduchu pri vyšetrení prístrojom. Práve za účelom možných odchýlok meracích prístrojov bola v uvedenom nariadení upravená tolerancia, pod ktorú sa výsledok merania nepovažoval za pozitívny. Ako je uvedené vyššie, výsledok nameranej hodnoty alkoholu u žalobcu bol 0,17 mg/l, a teda hladina alkoholu v dychu žalobcu nepochybne presahovala uvedenú tolerovanú úroveň. Odôvodnenie rozhodnutia krajského súdu v tejto časti považuje kasačný súd za dostačujúce.

32. Nad rámec uvedenej námietky kasačný súd dodáva, že obrana žalobcu pred správnymi orgánmi, ktorá sa týkala užívania lieku od bolesti hrdla (Pleumolysin) počas jazdy sa aj kasačnému súdu javí ako účelová. Hlavne vo vzťahu k tomu, že podľa tvrdení žalobcu uvedených v odvolaní proti rozhodnutiu o zadržaní vodičského preukazu (viď bod 4 tohto rozsudku) mal žalobca užiť liek počas jazdy a je vysoko nepravdepodobné, že by si na túto skutočnosť nespomenul pri bezprostrednej kontrole hliadku PZ. Prvýkrát túto obranu žalobca použil až práve v odvolaní proti rozhodnutiu o zadržaní vodičského preukazu. Z vysvetlenia žalobcu, ktoré uviedol do správy o objasňovaní priestupku zo dňa 25. júla 2016, ktorú vlastnoručne podpísal, nevyplýva žiadna zmienka o užití predmetného lieku. Z tejto správy navyše nevyplýva ani žiadna námietka žalobcu ohľadom nepresného výsledku merania. Táto námietka nevyplýva ani zo zápisnice z ústneho pojednávania zo dňa 29. decembra 2016, na ktorom sa zúčastnila aj právna zástupkyňa žalobcu. Námietku o možnej nepresnosti meracieho prístroja žalobca prvýkrát uplatnil až v odvolaní proti rozhodnutiu orgánu prvého stupňa o priestupku. Aj táto námietka sa kasačnému súdu preto javí ako účelová.

33. Vo vzťahu k námietke žalobcu ohľadom primeranosti uloženej sankcie kasačný súd uvádza, že pri určení druhu sankcie a jej výmery je správny orgán povinný okrem iného prihliadnuť na závažnosť priestupku, najmä na spôsob jeho spáchania a na jeho následky, na okolnosti, za ktorých bol spáchaný a na osobu páchatel'a. Rovnako je nevyhnutné prihliadať na charakter sankcie ako takej, ktorou je jej preventívna a represívna funkcia. Na to, aby sankcia plnila svoju preventívnu funkciu, musí byť jej výška stanovená tak, aby sa sankcionovaná osoba do budúcnosti vyvarovala porušeniu zákonných povinností, ale zasa pri splnení jej represívnej funkcie nie až tak, aby bola neprimeraná vo vzťahu k porušenej povinnosti s ohľadom na okolnosti prípadu. Podľa názoru kasačného súdu sa týmito zásadami pri ukladaní sankcie žalovaný v prípade žalobcu pridržoval. Aj žalovaný v napadnutom rozhodnutí, s čím sa dôvodne stotožnil aj krajský súd, správne poznamenal, že uložená sankcia zohľadňuje nielen závažnosť priestupku, okolnosti prípadu, ale predovšetkým osobu žalobcu ako páchatel'a priestupku, ktorý za podobný skutok už bol v minulosti trestnoprávne postihnutý. Z evidenčnej karty žalobcu ako vodiča vyplýva, že právoplatným rozhodnutím Okresného súdu Námestovo pod sp. zn. 0T/19/2013 zo dňa 23. marca 2013 bol žalobca odsúdený za trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona a bol mu uložený trest zákazu vedenia motorového vozidla na 18 mesiacov a pokuta vo výške 350 Eur. Je teda nepochybné, že predtým uložená sankcia za podobný skutok nemala na žalobcu výchovný účinok. Preto kasačný súd súhlasí s názorom žalovaného, že v tomto prípade bolo potrebné uložiť žalobcovi sankciu v hornej hranici zákonného rozpätia, a to jednak vo vzťahu k dobe zákazu činnosti, ako aj vo vzťahu k výške pokuty.

VII.

34. Na základe uvedeného kasačný súd dospel k záveru, že nemožno nič vyčítať krajskému súdu, ktorý sa podrobne zaoberal všetkými žalobnými námietkami a dospel k správne názoru, že preskúmaným rozhodnutím žalovaného nedošlo k porušeniu zákona, práv a chránených záujmov žalobcu, pričom svoj právny záver, s ktorým sa kasačný súd stotožnil, aj náležitým spôsobom odôvodnil. Žalobca v kasačnej sťažnosti neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by záver o zákonnosti rozhodnutí a postupov správnych

orgánov a krajského súdu vyvrátili, jeho námietky neboli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku, a preto kasačný súd kasačnú sťažnosť žalobcu podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

35. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol kasačný súd tak, že sťažovateľovi, ktorý nemal v konaní o kasačnej sťažnosti úspech, nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznal (§ 467 ods. 1 v spojení s § 167 ods. 1 a contrario SSP). Žalovanému orgánu verejnej správy kasačný súd nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznal, keďže to nemožno spravodlivo požadovať a v súvislosti s kasačným konaním žalovanému orgánu verejnej správy ani trovy nevznikli (§ 467 ods. 1 v spojení s § 168 SSP).

36. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.